

Загалом, можна стверджувати, що подальше вирішення проблем у функціонуванні державного сектору економіки України на пряму пов'язане з необхідністю вирішення наступних проблем:

1. Визначення чітких кількісних критеріїв для державного сектору економіки України.
2. Розробка принципово нових підходів до управління підприємствами державного сектору економіки
3. Синхронізація діяльності державних корпорацій з цілями та завданнями державної економічної політики.

Список використаних джерел:

1. Singh A.B., Singh A. Public Sector Reform in India / A.B. Singh, Anurag Singh. – New Dehli: A.P.H. Publishing Corporation, 2004. – 229 p.
2. Gray Ch. In search of ownership: privatization and corporate governance in transition economies // The World Bank Research Observer. 1996. №2. P. 179-197.

УДК 339.9

Мигович Т.М.

к.е.н., доцент кафедри фінансів

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

Логістика в системі функціонування корпоративних фінансів

В сучасних умовах діяльність суб'єктів господарювання орієнтована на одержання максимального значення економічної вигоди за мінімальних витрат. Фінансові результати діяльності підприємства відображають усі сторони функціонування суб'єкта господарювання – від ефективності системи управління ресурсами, контролю за рівнем витрат до рівня технологічного оснащення та способу організації виробництва. Незалежно від форми власності та галузевої приналежності основною метою господарювання є позитивний

фінансовий результат, який в свою чергу є основою ефективного функціонування корпоративних фінансів.

На даний час, коли економічний стан підприємств є доволі не прогнозованим, часто керівництво підприємств не володіє достатніми знаннями та досвідом управління потоками ресурсів. Тому більшість їх управлінських рішень є нерациональними. Важливою проблемою, яка стримує економічний розвиток підприємств та впливає на формування фінансового результату, є відсутність системного підходу до формування та оцінювання логістичних витрат та застосування логістики на підприємстві.

Із розвитком ринку в Україні та посиленням конкуренції починає зростати попит на кваліфіковані логістичні послуги, що стимулює розвиток ринку логістики. Геостратегічне положення нашої держави та активний розвиток електронної комерції як активного споживача логістичних послуг на тлі глобалізації світового ринку і зростання обсягів транзитних перевезень свідчить про великий потенціал України у даній сфері, про доцільність розвитку логістичного ринку як однієї із пріоритетних галузей народного господарства.

З точки зору світового досвіду та сучасних тенденцій розвитку глобального ринку логістичних послуг Україна знаходиться на етапі формування та консолідації галузі, значно поступаючись західним країнам, як з якості, так і за комплексністю послуг, які надаються національними транспортно-логістичними компаніями.

На сучасному етапі розвитку ринок логістичних послуг України представлений на всіх рівнях логістичного сервісу, а саме [1]:

- 1PL – так званий «логістичний інсорсинг» – це вид логістичного сервісу, коли всі логістичні процеси здійснюються безпосередньо власним грузоперевізником на власному транспорті, тобто вся логістика підприємства є автономною.

- 2PL – частковий логістичний аутсорсинг – вид логістичної діяльності, коли складування, перевезення відбувається із залученням сторонніх компаній,

але при цьому керують ланцюгом поставок самостійно. На сучасному етапі в Україні більшість компаній надають перевагу саме цьому виду логістичного сервісу. Серед відомих українських 2PL-провайдерів можна виділити такі, як «Інтайм», «Делівері», «Нова Пошта», «МістЕкспрес» та ін.

- 3PL – комплексний логістичний аутсорсинг – той рівень логістичного сервісу, коли власник вантажу сам вже не займається зовнішньою логістикою. 3PL-провайдери – це багатoproфільні логістичні провайдери, що мають високопрофесійний персонал. Вони займаються доставкою товару, контролем проходження митниці, пакуванням, фасуванням товару тощо. На ринку України до 3PL-провайдерів відносяться такі: «Гранд Логістик», «УВК», DHL, NEOLIT, «Black Sea Shipping Service Ltd.» та інші.

- 4PL – інтегрований логістичний аутсорсинг – вид логістичного сервісу, коли підприємство-замовник не лише залучає аутсорсера для виконання функцій транспортної логістики, але й передає йому задачі з проектування та управління ланцюгами поставок та логістичними бізнес-процесами на підприємстві. На українському ринку вже присутня компанія, в структуру якої введений 4PL-оператор – «Метро Кеш енд Керрі» – METRO MGL Logistik GmbH.

- 5PL – віртуальна логістика – логістичний сервіс, який охоплює весь комплекс логістичних послуг глобального інформаційно-технологічного простору. На жаль, на території України представлені лише транснаціональні 4PL- та 5PL-провайдери.

Перехід підприємницької діяльності від її спеціалізації в межах окремих країн і регіонів до мультиорганізованого світового ринкового господарства має передбачати створення стійких макрологістичних систем, які пов'язують бізнес-формування на основі поділу праці, партнерства і кооперування у формі договорів, угод, спільних планів, що підтримуються на міждержавному рівні [2].

Формування ефективної логістичної інфраструктури з одного боку залежить від суб'єктів господарювання, зокрема щодо координації відділів

логістики та маркетингу, встановлення раціональних зв'язків між партнерами по бізнесу; з іншого боку – від органів державної та місцевої влади щодо забезпечення функціонування національної мережі міжнародних транспортних коридорів, якісних доріг, а також залучення інвесторів, створення сприятливих умов для реалізації відповідних проектів. Таким чином логістика дозволить більш ефективно використовувати як національні ресурси, так і корпоративні фінанси.

Список використаних джерел:

1. Латунова Д.А. Аналіз ринку логістичних провайдерів України. Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. 27 травн. 2015 р. Суми : СумДУ, 2015. С.11–18 с.
2. Міценко Н.Г., Міщук І.П. Логістика як інструмент інтеграції підприємств України до системи транскордонного співробітництва. Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму. 2012. № 1 (5), т. 2. С.234-242

УДК 336.02

Садовенко М. М.,

*науковий керівник, к.е.н., доцент, завідувач кафедри фінансів,
банківської справи та страхування*

Арієнчук А.М.,

студентка магістратури

Криворізький економічний інститут ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Шляхи мінімізації відтоку грошових потоків з України через офшорні схеми

Впродовж останніх років економічної та політичної кризи проблема формування доходної частини державного бюджету стає дедалі гострішою. Як відомо, найбільшу роль у наповненні якого відіграють саме податкові надходження, а тому особливої актуальності набуває проблема тінізації бізнесу через офшорні схеми.